

PORTRET

RUBEN BELLINKX

Allemaal beestjes

Water dat uit een lamp stroomt, een stuk aarde dat open en dichtschuift of schildpadden die een tafel dragen, het kan allemaal bij kunstenaar Ruben Bellinkx. 'Ik wil zekerheden doen kantelen.' **SAM STEVERLYNCK**

Voor zijn eerste grote tentoonstelling in Be-Part Waregem toont Ruben Bellinkx (1975) opvallend veel tekeningen. Nochtans staat de kunstenaar vooral bekend om zijn video's en films. 'Ik visualiseer een idee altijd eerst in een tekening', zegt hij. 'Het dwingt me om langer na te denken over het werk.' Bellinkx doet onze schijnbaar vertrouwde omgeving kantelen. Zoals in de 16mm-film *The musical chair*, waarin drie honden in een deftig interieur een stoel aanvallen en aan stukken scheuren. Be-Part toont de film in drie delen. Aan de ingang zie je de honden rond de brokstukken lopen, in het midden vallen ze de stoel aan en in de video in de kelder verdieping blaffen ze alleen maar wantrouwig. 'Een hond, het meest gedomesticeerde dier, dat een stoel aanvalt, hét symbool van huiselijkheid. Het leek me een interessant idee.'

'Zodra iemand een beestje onder een stoel vastbindt, worden sommigen gek. Terwijl zij wel vlees eten en weten hoe de vleesindustrie in elkaar zit'

Een interessant idee is één ding, de uitvoering bleek een ander paar mouwen. Bellinkx smeerde de poten in met spekvet. 'Maar die honden zijn natuurlijk niet dom. Ze likken het vet er netjes af.' Uiteindelijk ging hij te rade bij een dresseur die een asiel had voor afgedankte politiehonden.

Geen dierenbeul

Voor de film *Table turning* was er minder training nodig. Daarvoor bevestigde hij vier schildpadden onder de poten van een tafel. Tergend langzaam dragen ze die voort.

'Ik was benieuwd of ze zouden samenwerken of niet. Soms gingen ze dezelfde richting uit, dan weer niet.' Het was het eerste werk uit een reeks waarvoor Bellinkx dieren inzetten.

'Mijn werk gaat over het in vraag stellen van onze conditionering. We gaan ons meer identificeren met de dieren dan met bijvoorbeeld een tafel. Ze worden een vehikel om te vertellen wie we zijn. Wie wordt er klem gezet en wat gebeurt er eigenlijk?'

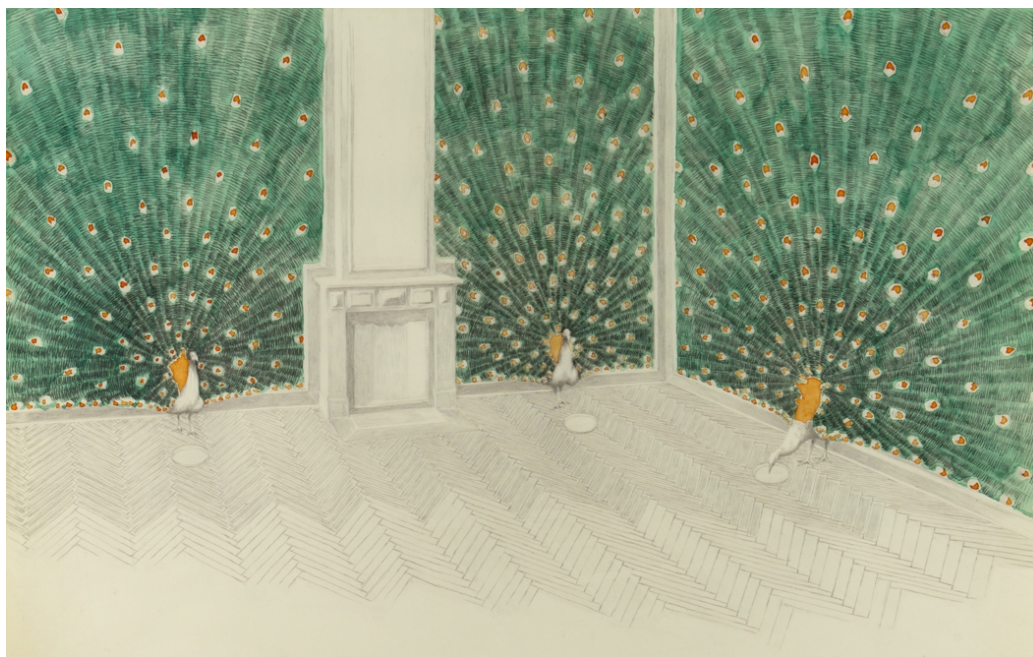
Domesticatie en controle zijn thema's die dan ook vaak terugkeren bij Bellinkx. Zijn werken lijken haast semi-wetenschappelijke

'The black sun - crow version'. © Ruben Bellinkx

'The animal pyramid - horse version'. © Ruben Bellinkx

Op zoek naar de grens tussen het mogelijke en het onmogelijke, zoals hier in 'Corner of the peacock room'. © Ruben Bellinkx

experimenten. 'Terwijl ik mijn voorbereidende tekeningen maak, word ik nieuwsgierig: wat gebeurt er als ik de dieren tot een specifieke situatie veroordeel? Ik ga ook veel lezen over de dieren.' En hij spaart kosten noch moeite, zoals voor de filmtriptiek *The trophy*. In de ene film is de opgezette kop van een rendier aan de wand te zien. Alles lijkt normaal, totdat het dier zijn kop lichtjes begint te bewegen. In de andere film zie je de rest van het lijf dat aan de andere kant van de wand zit, een halve verdieping hoger. Bellinkx bouwde speciaal een set met een niveauverschil, terwijl hij die scène net zo goed digitaal had kunnen manipuleren. 'Ik vind het belangrijk dat alles wat je ziet echt heeft plaatsgevonden. Ik ga daar heel ver in. Ik ben op zoek naar de grens tussen het mogelijke en het onmogelijke.' Al dat werk met dieren leverde hem wel eens verkeerdelijk de reputatie op van die-

renbeul. 'Het ging al mis bij die film over schildpadden.' De kunstenaar moest het op een lopen zetten bij een dierenhandelaar. En er werd een banvloek over hem uitgeroepen op internetfora.

'Het is raar. Zodra iemand een beestje onder een stoel vastbindt, worden ze gek. Terwijl diezelfde mensen vlees eten en weten hoe de vleesindustrie in elkaar zit.' Nochtans neemt de kunstenaar strenge voorzorgsmaatregelen. 'Ik kijk in samenspraak met kenners of het idee haalbaar is en of de dieren geen pijn zullen lijden. Dat vind ik heel belangrijk. Ik ben helemaal niet geïnteresseerd in dierenleed of het idee dat dieren zich moeten opofferen voor kunst.'

Piramideconstructie

Voor zijn gloednieuwe video *Stasis* werkt hij dan weer met mensen. 'En daar doet dan niemand moeilijk over. Terwijl die

eveneens in een oncomfortabele positie worden geplaatst.'

In die video ondersteunen een aantal mannen in strak pak een tafel met hun mond. Er heest een stille en beladen sfeer die het eigenaardige ritueel nog meer zwaarte verleent. De camera draait traag rond de verduisterde ruimte waar meerdere tafels te zien zijn. Op het einde ontstaat een soort piramideconstructie van tafels.

Werken met zo'n grote groep mensen is niet altijd evident. 'Ik heb al eens eerder een video gemaakt met mensen. Maar dat is toch een gedoe! De ene moet naar het toilet, de andere vroeger naar huis. Geef mij maar schildpadden.'

Ruben Bellinkx, 'Stasis', tot 2 maart in Be-Part Waregem. www.be-part.be